

Mariae Virginis Sacratiss. Miracvlorvm Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXV. Virgo praestò est iuueni, à quo insigniter diligebatur; qui, du[m] animam efflaturus esset, desperatione abducebatur; & illum in coeli uiam reducens, beatorum uit ae compotem facit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

fam benignissimè exposuit. Hunc.n.sermonem coelestis nuncius habuit, o elisabet, Eximia benignitate sua immortalis Deus puritatis tuae studiosus, & amantissimus, ob quam tibi saepè coelestia arcana, & reconditissima aperuit, nunc, tibi maximam rem declarat, quam diuina ope instincta modò uidisti. ità.n.corpore, ut spiritu Christi parentem, in aeterni patris regiam elatam fuisse, ea, quae uidisti, indicant. Quis.n.locus in terris, diuini spiritus sedem, & domicilium? quae regio immaculatissimum Dei parentis corpus, licet candida iam anima euolasset, dignè capere, aut continere potuisset? Cur non etiam illo corpore coelum exornatum oportuit ad beatos omnes cumulatè exhilarandos; à quo nouem mēseis coeli rex gestatus est, ex quo prodijt, atq. editus fuit coelestis uiae muniendae dux, & auctor?

MIRAC. VIRG. XXV.

Virgo praesto est iuueni, à quo insigniter diligebatur; qui, dū animam efflaturus esset, desperatione abducebatur; & illum in coeli uiam reducens, beatorum uitae compotem facit.

CLericus ea mētis puritate excellebat; ut ultrò ad Virgini comiserendum ferretur, cū memoria repetebat, quàm olim acerbis uulnerib. castum eius pectus transfixum, & fauciatum fuisset. Deplorabat.n.moestissima illa, & lugubria tempora; quib. ipsa sanguine filium imbutum, cruentatum, ac aspersum; & in asperrimā cruce praecordijs mortem continentem, & mortuum deniq. uiderat.

Quarè

Quarè eam appositis argumentis saepius consolabatur, tantam doloris acerbicatem mollire, ac lenire contendens. Ea iccirco gaudia in memoriam redigebat, quae eadem cumulatissimè, & solidè gauisa fuerat, tandem post intolerabileis illas aerumnas, dignos, & aeternos nati triumphos animo intuens. Nati, n. ad olympum ascēsu; uictoria de inferis relata; liberatus ab obsidione terrarū orbis; coeloq. tributuariae omnes nationes redditae; & impia Babel deleta; ac soloaequata prioris moeroris omnem acerbicatem auferunt. Commemoratione igitur eorum honorū, quae à Deo uirgo acceperat; quaeq. ipsa adtulerat hominum generi, grauissimas sollicitudines, in quib. ea uersata fuerat, iuuenis pius extinguere conabatur; & prioris doloris omnem recordationem ex animo eripere. Is in morbum fortè inciderat; cuius grauitate, & longinquitate uitam longiùs producere non poterat. Itaq. morbi impetu ferè desperans eò uenerat; ut animae etiam periculum esset. terribilissimus. n. hostis noster doli, & fraudis struendae finem nullum, aut modum faciebat; ut infelix animam perditū iret. Imprudēs igitur dū minimè cauet ab insidioso, fallaciq. eius ingenio, plenus terroris, ac metus, qui ab impio incutiebat, in desperatione pergebat; cum tamē debuisset ad Christum confugere. Ille, n. clemens, ac misericors semper supplices amantissimè conseruat, & in illos misericordia utitur. Interim nefarij cacodaemonis impetum Virgo retardans, eiusq. uireis infringēs, miserum malè affectum ad pristinam constantiam, & uirtutem reuocauit. Planè, n. ille confirmatus est, suauiissimo mansuetae reginae uocis sono audito. Ipsa

uero

uerò amanter, ac benignè languentem, & quasi morbo confectum, ita coepit alloqui. Ne timeas iuuenis, de qua enim re tibi dubitandum est? Cur te moeror perimit; et quid in lualore, fitu, aut lacrymis uersaris? qui me toties a luctu, ab aegritudine seuocare conatus es? Tu eas sollicitudines, quae me in terris tam crudeliter torferant, & afflixerant, lenibas; immortalè illam laetitiam memorans, ad quam me summi regis mansuetudo extulerat. Cur ego tibi nunc desim, cur ego te derelinquam, qui tam saepe mei commiseratione adducit consueueras; ob saeuissimos dolores, quib. toties diuulsa fueram; dum captus, dū loris caesus, dum in cruce natus meus fixus fuit? Mecum sis; mecum hinc discedas, ut aeterna tranquillitate, quā eimeruisti, mecum apud filium meum perfruaris. è uastissimo ille procellarum Oceano in tutum uitae portum confugiens, recta aeterni regis sponsam secutus est. Iuuenis uerò hymni, ac laudes nunquam satis possent laudari. Illis. n. canticis Virginem compellabat, quae ab ecclesia laetiorib., & magis iucundis anni teporib. cani solent; REGINA coeli laetare. Estimandum est autem, suauium illorum uerborum centu uirginèas aureis ualde oblectari.

MIRAC. VIRG. XXVI.

Virgo sibi deditae mulieris ornatu, & habitu induta; et pro ea quam maritus ad satanam perducebat, se facile probans, dat operam, ut scelestus optatissima praeda excidat.

Eques immoderatissimis sumptib. totū patrimonium profuderat, & peruenerat eò mendicitatis;